

ÎNCHEIERE

4 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inculeț Dumitru, reprezentat de
avocatul Bobeică Călin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inculeț Dumitru
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Telemar” cu privire la obligarea înscrierii
în carnetul de muncă, încasarea salariului restant, a penalităților, a prejudiciului
material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 octombrie 2017, Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Telemar” cu privire la obligarea
de a modifica în carnetul de muncă temeiul încetării contractului de muncă din art. 86
lit. k) Codul Muncii în art. 85 alin. (1) Codul Muncii, încasarea salariului neplătit
pentru perioada 01.07.2017-09.09.2017 în sumă de 9197 de lei, a penalității în sumă
de 882 de lei, încasarea sumei de 2301,92 de lei reținută ilegal cu titlu de prejudiciu
material, repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei și compensarea
cheltuielilor de asistenta juridică în sumă de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 04 ianuarie 2016 a fost
angajat ca muncitor-auxiliar în cadrul SRL ”Telemar”. La data de 15 iunie 2017 a depus
cerere administrației SRL ”Telemar” pentru acordarea concediului anual pentru anul
2016, fiindu-i oferit concediu începând cu 01 iulie 2017. Ulterior, la 14.07.2017 a
depus o cerere de acordare a concediului medical până la 07.08.2017, iar la 08.08.2017
a depus cerere de eliberare din funcția deținută. De către administrația SRL ”Telemar”,
în conformitate cu legislația în vigoare i s-a comunicat despre necesitatea de a activa
un termen de 14 zile. Astfel, a activat în funcția deținută până la data de 22.08.2017.

Reclamantul a susținut că la 9 septembrie 2017, recepționând scrisoarea de la SRL
”Telemar”, a aflat că a fost concediat conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) Codul
Muncii.

A considerat reclamantul că i-au fost lezate grav drepturile sale, fiind obligat de
către SRL ”Telemar” să activeze până la data de 22.08.2017, în pofida concedierii,

despre care a fost informat la data de 9 septembrie 2017. A susținut că pe toată perioada cât a activat și până la 9 septembrie 2017, nu a cunoscut despre faptul că este concediat, iar imediat după 22.08.2017 a solicitat eliberarea carnetului de muncă, fapt, care a fost respins de către angajator, dar care l-a pus în imposibilitate de a se încadra la un alt loc de muncă.

A relatat reclamantul că a adresat o plângere Inspectoratului de Stat al Muncii și la 22.09.2017 a fost emis un răspuns, prin care i s-a comunicat că, prin ordinul nr. 77 din 01.07.2017 ultimul a fost concediat din funcția deținută în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul Muncii. Totodată, în rezultatul examinării petiției s-a constatat că într-adevăr la încetarea contractului individual de muncă, angajatorul nu i-a achitat sumele ce se cuveneau la momentul eliberării de la serviciu și anume: salariul pentru lunile mai 2017 - 3432,30 de lei, iunie 2017 - 3432,30 de lei, precum și compensația pentru concediul nefolosit în sumă de 4645 de lei. De asemenea, s-a stabilit că angajatorul nu i-a restituit carnetul de munca la încetarea contractului individual de munca, fiind restituit cu întârziere la 07.09.2017, contrar prevederilor art. 66 alin. (5) Codul Muncii.

Reclamantul a menționat că în legătură cu încălcările comise de către SRL "Telemar" a fost grav prejudiciat, având la întreținere 8 copii, fiind în imposibilitate să se angajeze la un alt loc de muncă până la data de 09 septembrie 2017 și nefiindu-i achitat salariul din 01.07.2017.

A susținut reclamantul că nu i-a fost achitat salariul pentru perioada 01.07.2017-09 septembrie 2017 în sumă de 9197 de lei, cât și plata de reținere în mărime de 0,3% (din data de 09 septembrie până la data depunerii cererii - 32 zile X 0,3 % (27,59 lei) = 882 de lei. Totodată, a fost afectat moral și psihologic, având incapacitate de a-și întreține familia pe această perioadă, drept urmare consideră că suma de 10000 de lei constituie prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată depusă de Inculeț Dumitru împotriva SRL "Telemar" cu privire la obligarea înscrierii în carnetul de muncă, încasarea salariului restant, a penalităților, a prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin și a fost menținută hotărârea din 17 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt real existente, legea materială ce guvernează situația. De asemenea, în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale. Totodată, soluția dată de instanța de fond este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cit și dispozițiile legale, aplicabile la caz.

La 15 august 2019, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal, Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin, a declarat recurs împotriva deciziei din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 4 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 10 iulie 2019 (f.d. 98 vol. II).

Astfel, recursul declarat la data de 15 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inculeț Dumitru, reprezentat de avocatul Bobeică Călin împotriva deciziei din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh